

למיד חי בקרון המעצר

מתוך קרון-הרכבת הישן שניצב ליד גדר הבסיס הצבאי, אייסס בדרום הארץ, בקצו זעקות וחבטות. חיילי בסיס התור בלה שנטשו את עיסוקיהם. הצטופפו סביב הקרון, המשמש כחדר-מעצר בסיסי.

אני אהרוג את עצמי! אני אהרוג את כולם! כל הבסיס ישרף! נשמעו מתוך הקרון זעקותיו של יעיש ("זיס") חזו, אחד מנהגי-התובלה של הבסיס, שר היה חבוש בתוכו. מפקדים וחברים ניסו לדבר על ליבו, לשכנעו לצאת ולהסגיר את עצמו. כשלתפעו פרצו להבות מתוך הקרון.

באותו בוקר, קרוב לשעה שמונה, קרא יעיש מתוך תלון הקרון לאורחי-עובדי צה"ל שחלף ליד גדר-התיל הנמוכה המ- קיפה את הקרון. הוא ביקש ממנו שיכ- בד אותו בסגרייה. האורח, שהכיר את יעיש, זרק לעברו סגרייה וקופסת-גפרור רים, המשך בדרכו.

אבל יעיש לא רצה לעשן. בתוך קרון- המעצר הבסיסי היו מונחים מיספר מיו- רוגים צבאיים, ממולאים בקש. יעיש נטל כמה מיוזונים, פיזר אותם לאורכו ול- רוחבו של הקרון, ואז הצית גפרור. הוא זכר, כנראה, מה שעשה חברו הטוב, שנחבש בקרון-המעצר לפניו, אחרי שסי- רב לצאת לעבודת-נהיגה ובקשה העברה לעבודה מינהלית. אותו חייל, שסבר כי נגרם לו עוול, ניצל את שעת-הכושר כא-

מתאבד יעיש וחברה המפתח לא התאים

מת הוועד הארצי לשמירת זכויות הפרט בישראל. "אין כאן אף אחד, ותיכף יגיעו הצלי- מים והעיתונאים!" מילמל בדאגה גבר בן שנות השלושים, שעמד מול פתח גן- העצמות ברחוב הירקון בתל-אביב. אם יצלמו אותנו זה יהיה הסוף שלנו! איפה המארגנים? איפה המארג- נים? אולי סתם עבדו עלינו? שאל מיי- שהו. לבסוף, דקות אחדות אחרי השעה שנקבעה להתחלת הכינוס ההמוני, התפורו המעטים שהגיעו לגן-ההומאים, הכינוי שהודבק לגן-העצמות. ההומוסקסואלים היחידים שנשארו כי- שטח היו "החברה הרגילים" של גן- העצמות, שהמשיכו את סיבוביהם האינ- סופיים בשבילי הגן, בחיפוש אחר היכרות ו- חסרות. עד לשעה שש בערב הגיעו הומו- סקסואלים נוספים וגם נראו זוגות כשנוכחו

בעיות ולא ישלם בזמן. כשראה שאני לא רוצה למכור לו בתנאים שלו, התחיל לי- הציק לי. ואמר לי שאם לא אמכור לו את קצנע במחיר שהוא רוצה, הוא יעשה לי בעיות, ויגיש נגדי תלונה על נהיגה ללא רישיון. אני יש לי יחסים טובים במיפלטגת-העבור דה. שמתי מס' עליו ולא מכרת לו. כש- לא התייאש מכך, הוא החליט להתלבש נלי ולגמור אתי סופית. במישפט לפני שופט-התעבורה התל- אביבי חיים אנטין, טען מרקו לפני גור- זדין: זה לא צדק שעשו לי מישפט. ושיב לו השופט: אם תדרוס ילד והוא היה גבה, מי ישלם ביטוח? ואו שאל מרקו את השופט: נהגים עם רישיון הרגו ושנה בארץ 1700 איש. אלה נהגים? השיב לו השופט אנטין: שתום את הפה, וגור עליו 1000 לירות קנס או מאה מיימאסר בתמורה, וכמו-כן פסל אותו ולהחזיק רישיון במשך שנה מיום גור- זדין.

דרכי אדם ליבצע פרקש

חשמועיה משטה : נחמן פרקש שט על חפקה. ואז...

האיש שהגיע בשבת אל סוכת-המצילים שפתחיה של תל-אביב נראה מרועב, זרוט וחסר. אך ותיקי שפת-הים הכירוהו ייד: נחמן פרקש האגדתי, מלך הברי- זות, אביר החופש. מראהו של פרקש עורר רחמים. בו-

ניצור פרקש (1972) יללה בשפת-הים

קום נערכה עם גבנית, כדי לאפשר לו אכול ולשתות. עם רדת הערב שכב לישון חת סוכת-המצילים. בבוקר למחרת ביקש פרקש לצאת לים חפקה, כדי לחוש את הרוח החופשית. חנה לו אחת הסירות השטוחות, והוא נא אל מעבר לשובר-הגלים החדש. כהרף-עין פשטה השמורה כי פרקש ה- יול נמצא על שפת-הים. מישהו מיהר ל- ידיע על כך למישטרה, ואו החלו הדברים תגלגלים.

גיום כדלי. ביילת-צופרים ובחרי-הת- למים הגיעו שלוש נידות. ברוזמנית הת- יבה לחוף, מצד הים, סירת-מנוע מיטטר- זת. במיבצע מוזר יותר הפושע המסוכן על הצדדים. כשחזר על החפקה לחוף, נל ונאסר - עליידי הקצינים הבכירים הוועקו למקום.

אין להם כתי-אדם לפענה את שורת צטיהרצח הפוקדים את העיר, התמרמ- זול רם אחד מגברתני שפת-הים. ברוגו שופט-שלום תל-אביבי דחה בבזז את- זשת המישטרה לכלוא את פרקש בעוון יבת גור-זדין. שנטל פרקש מן-חיות ידל בחופש. השופט קבע שזוהי, הטרתות גיהושפט, אולם המישטרה אסרה את קש שנית, על-סמך תלונה ישנה ביגלל יבצה בערוס בבריה של קיבוץ.

שמורות עימו, עמד על דעתו. כשהמשיך יעיש להרעיש, הזעיק המפקד את השוטרי- הגדודי, להרחיקו. "תוכור טוב!" זעק יעיש לעברו, "זה לא יעבור לך בשקט!"

מחרת, בשבת, השכים יעיש קום וחמק מגדר הבסיס. מחוץ לגדר תפס טרמפ, בילה את השבת בחברת מישפחתו וחברתו. ביום ראשון בשעה שבע בבוקר, מועד חלוקת העבודה לנהגי הבסיס, כבר היה יעיש בין כל חבריו, כאילו לא אירע דבר. אלא שנפקדותו במשך השבת הת- גלתה. כעונש על כך הוצב יעיש לשבוע עבודת נהגות נוספת בסיני.

יעיש סירב לקבל את הדין. הוא ניסה להסביר למפקדו שהוא חייב להיות כל יום בבית, ליד הוריו הקשישים, וכי דק לפני יומיים חזר משבוע נהיגה בסיני. אלא שהקצין התעקש. גם כאשר הובא יעיש אל מפקד פלוגת-התובלה, הוא סירב למלא אחר הפקודה שניתנה לו. ביר-במקום הוא נעצר 24 שעות, עד למישפטו. רס"ר הבסיס שלח את יעיש לקרון-המע- צר המאוילתר, הממוקם מאחרי משרדו של המ"ס"א.

כאשר פרצו הלהבות מתוך הקרון, ניסו כמה חיילים, שהגיעו ראשונים למקום, לפי- רוצ את דלת הקרון בכוח. הם לא הצליחו. חיילים אחרים מיהרו לחפש אחרי הרס"ר והאחראי לחדר-המעצר, כדי שיפתחו את דלת הקרון ויחלצו את יעיש מתוכו. אלא שעד שהאחראי לחדר-המעצר הגיע עם מפתח הקרון אל המקום, התעקס המני- עול לעוצמת החום, ולא ניתן היה לפתחו. כשהצליחו סוף-סוף לפרוץ את הדלת, היה כבר יעיש עצמו אוחז-להבות. בעזרת צי- נור ודליי-מים כיבו החיילים את הנהג שה- טר אבוקה.

יעיש הובהל אל בית-החולים בבאר-שבע. שם עבר שורה של ניתוחים במאמץ להי- ציל את חניו, לשוא. כעבור שבועיים נסח את נישמתו. ההחלטה ללמד את מפקדיו לקח ולהשתחרר מחובת הנהיגה, עלתה לו בחייו.

לדעת שהכינוס כבר לא ייערך. "להציג עצמנו בפומבי!" הכינוס היה צריך להיות המיפנה בנישתם של ה- הומוסקסואליים כלפי עצמם. נציג עצמנו בפומבי. זה לא בושא להיות הומוסקסואל או להיות לסבית. נפגין למען הכרה מלאה בזכויותינו, ונעשה זאת בפומבי! הבטיחו המארגנים, בפרוספקטים ששלחו לכל ה- חברים באגודה ולמערכות העיתונים. נראה שהמארגנים עצמם תפסו סחד ברגע האחרון. שח אחד מדיירי-הקבע של הגן. יש כאן ילדים, וגם השוטרים עשו כאן היום סיבובים יותר מהרגיל. או פשוט פוחדים. חוץ מזה, נדמה לי שהגיעו לכאן כמה אנשים עם כלבים, אם הכנס היה יוצא לפועל, הם בטח היו מפרעים לנו." נראה שהומוסקסואלים יאשרו גם כי עתיד בחחרתנו, או במועדונים הקטנים ו- האסקולוסיביים. שנפתחו באחרונה בעיר.